

en meget betydelig Forøgelse af Udgifterne, der her finder Sted, næsten det dobbelte, og i Kommissionen var der fremsat Ønske om, at den højtærede Finansminister skulde komme til Stede og udtale sig om dette Spørgsmaal. Dette Ønske blev ikke opfyldt, den højtærede Finansminister saa ikke Lejlighed til at komme til Stede. (*Finansministeren* [N. Neergaard]: Jeg har ikke været opfordret til det). Opfordringen er i hvert Fald blevet fremsat overfor Kommissionens Formand, den højtærede Udenrigsminister. Men det glæder mig under alle Omstændigheder, at vi sikkert her under første Behandling vil faa Udtalelser om, hvad den højtærede Finansminister mener i saa Henseende; det vil netop være fornødent, at saadanne Udtalelser fremkommer til Vejledning og Oplysning for det Udvalg, der maatte blive nedsat angaaende Lovforslagene, endskønt jeg naturligvis forudsætter, at den højtærede Finansminister ogsaa vil komme til Stede i Udvalget og give de Oplysninger, som under Hensyn til denne Side af Sagen er fornødne. Det kan nemlig ikke skjules, at den økonomiske Situation er blevet mørkere og mørkere, siden Kommissionen drøftede Oprettelse af de nye Poster i Udenrigstjenesten. Hvorvidt det vil være forsvarligt straks at skride til en fuldstændig Gennemførelse af Nyordningen, vil da væsentlig bero paa Karakteren af de Oplysninger, som Finansministeren giver, og de Veje, han anviser til Dækning af Udgifterne.

I Sammenhæng hermed vil jeg sige, at de Udtalelser, som Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Moltesen, fremsatte, glædede mig meget, idet han nemlig sagde, at Dækning for Udgifterne til den forøgede Udenrigstjeneste vilde man kunne søge i Indskrænkningen af Militæruddgifterne. Det er en direkte Udtalelse fra en af Partiet Venstres Repræsentanter, som jeg er taknemmelig for, som jeg glæder mig over, og jeg behøver neppe at tilføje, at forsaavidt det er Anvisninger af den Art, som den højtærede Finansminister vil give, vil han finde lydhør Opmærksomhed og ubetinget Tilslutning fra mit Partis Side. Men det gælder jo — og her kan jeg henholde mig til de Udtalelser, som det konservative Folkepartis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Fraenkel fremkom med — om at handle hurtigt. Dobbelt vilde det da glæde mig, om den højtærede Finansminister vilde kunne fremsætte Udtalelser om, at saadanne Indskrænkninger i Militæruddgifterne vilde kunne ventes hurtigt og paa en saadan Maade, at det ikke skulde blive nødvendigt

at gaa til en successiv Gennemførelse af de foreliggende Lovforslag. Hvis det skulde ske, at den højtærede Finansministers Udtalelser i saa Henseende ikke er tilfredsstillende, ikke opfylder de Forventninger, som vækkes gennem det ærede Medlem Hr. Moltesens Udtalelser, hvis altsaa en successiv Gennemførelse af Lovforslagene skulde vise sig nødvendig, vil det være en Opgave for den højtærede Udenrigsminister at gøre Rede for, hvilke af de nye Poster han i første Linie skønner det fornødent at faa oprettet.

Nogen Omtale af selve de nye Poster, som er foreslaaede af Kommissionen og optagne i Lovforslaget, skal jeg ikke paa det nuværende Tidspunkt komme ind paa. Jeg mener, det naturligste vil være, at Drøftelserne herom foregaar i det kommende Udvalg. Men inden jeg derefter gaar over til en nærmere Omtale af, hvad jeg anser for Hovedspørgsmaalet ved den foreslaaede Omordning af Udenrigsministeriets Centraladministration, maa jeg dvæle lidt ved et Par Enkeltheder i Lovforslaget om Udenrigstjenesten, som efter min Mening er ufyldestgørende.

Jeg savner i Lovforslaget Bestemmelse om, at de højeste Embedsmænd indenfor Centraladministrationen ikke maa beklæde lønnede Stillinger udenfor Udenrigsministeriet. Det er jo et Spørgsmaal, som var Genstand for udførlige Drøftelser i Kommissionen, og oprigtig talt havde jeg ventet, at dette havde givet sig Udtryk i de her foreliggende Lovforslag.

Det hedder i Lovforslagets § 9: „Til Fremme af Oplysningsbureauets Samarbejde med Erhvervene oprettes et Raad, bestaaende af Repræsentanter for de vigtigste Erhverv.“ Hvad er det nu, der skal forstås ved „de vigtigste Erhverv“? Der gives ganske vist Momenter til Oplysning om det i § 9, 2det Stykke, men disse Momenter er utilstrækkelige. Der aabnes i Virkeligheden fri Bane for Ministeren til at udvide eller indskrænke Raadets Rammer. Der aabnes ham fri Bane til at medtage eller udelukke Erhvervsorganisationer, og det siges jo for øvrigt ligefrem i Bemærkningerne til Lovforslaget, at det er Hensigten — og det kan maaske ogsaa til sin Tid være tjenligt — at udvide Rammerne, men der er, som jeg før sagde, tillige Adgang til at indskrænke dem. Paa dette Punkt har Ministeren altsaa ikke, som han sagde i sin Fremsettelsestale, fulgt Kommissionsflertallets Indstilling, i hvilken Erhvervsraadets Sammensætning er nøjagtig angivet. Erhvervsraadets Sammensætning er et Punkt, jeg lægger overmaade megen Vægt paa. Det